

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

21 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către avocatul Cernomoreț Sergiu, în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2017 în cauza penală privindu-l pe

Kononov Valeriu Xxxxx, născut la xxxxx, originar din Xxxxx, Xxxxx, domiciliat în mun. Xxxxx, str. Xxxxx, ap. xx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 01.12.2015-12.07.2017

2. instanța de apel: 25.08.2017-22.11.2017

3. instanța de recurs: 16.02.2018-21.03.2018

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (*sediul Centru*) din 12 iulie 2017, Kononov Valeriu Xxxxx, a fost achitat de învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal.

Kononov Valeriu Xxxxx, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 290 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 600 unități convenționale, echivalentul a 12.000 lei.

2. Potrivit sentinței, Kononov V., a fost învinuit de către organul de urmărire penală, că în perioada anilor 2011-2014 ar fi însușit ilegal suma de 15.000 euro, încredințată de către organul de urmărire penală al CCCEC în administrarea ultimului pentru transmitere controlată lui Bădărău V. și documentarea ulterioară a unei pretinse infracțiuni de corupție, invocat a fi manifestată prin estorcarea de la inculpat de către Bădărău V. a sumei de 50.000 euro, concretizată pe parcurs la 90.000 euro, pentru validarea de către administratorul insolvenței SRL "NOURCO" și instanța de insolvență a unei creanțe în mărime de 7,5 milioane lei.

Potrivit învinuirii, acțiunile lui Kononov V., au fost încadrate în baza art. 191 alin. (5) Cod penal și anume –*delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a*

bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului cu folosirea situației de serviciu, săvârșite în proporții deosebit de mari.

Tot prin aceeași sentință s-a constatat, că Kononov V., posedând permis de port armă cu țeavă lisă de model "CBC" calibrul 12, la data de 22 mai 2015, păstra la domiciliul din mun. Xxxxx str. Xxxxx o cutie cu 16 cartușe de calibrul 9mm, fabricate de uzină și destinate pentru trageri din pistoale cu calibrul 9mm, valabile pentru tragere, acestea atribuindu-se la categoria muniții și în privința cărora inculpatul nu deține permisiune specială.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpatului, Kononov V., a fost calificată *de drept* în baza art. 290 alin. (1) Cod penal și anume – *păstrarea munițiilor fără autorizația corespunzătoare.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Kononov V., să fie recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. În rest, sentința să fie menținută.

În motivarea apelului declarat a invocat că:

- sunt nefondate argumentele primei instanțe în ce privește lipsa actelor normative care să indice că inculpatul chiar dacă a recepționat bancnotele cu anumite serii și numere de la organul de urmărire penală al CCCEC nu putea să restituie alte bancnote cu alte serii și numere;

- nu și-au găsit confirmarea nici argumentele, că suma de 15.000 euro a fost transmisă fratelui la păstrare, or acesta este persoană interesată în acest proces, făcând declarații în favoarea inculpatului;

- declarațiile martorilor, combat versiunea părții apărării, referitoare la transmiterea banilor, aceștia nefiind scoși din caseta bancară în perioada respectivă până în anul 2012;

- prima instanță a dat o apreciere eronată probelor prezentate de către organul de urmărire penală ce contravine prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2017, a fost admis apelul declarat, casată parțial sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Kononov Valeriu Xxxxx, a fost recunoscut vinovat și condamnat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, la 8 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip închis.

În baza art. 84 alin. (1) și (3) și art. 87 alin. (2) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total de pedepse, lui Kononov V. i s-a stabilit pedeapsa definitivă, 8 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip închis și amendă în mărime de 600 unități convenționale, echivalentul a 12.000 lei, pedepse ce urmează a fi executate de sine stator.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a stabilit, că prima instanță nu a dat o apreciere cuvenită probelor prezentate de către organul de urmărire penală, deoarece concluziile acesteia cu privire la achitarea inculpatului, în

comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, sunt neîntemeiate și contradictorii analizei și corespunderii acțiunilor inculpatului. Mai mult ca atât, în partea descriptivă a sentinței, nu se regăsesc nemijlocit probele administrate și propuse spre examinare instanței judecătorești, precum sunt declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate, declarațiile martorilor audiați în ședința de judecată și actele procesuale ale acțiunilor de urmărire penală.

Prin urmare, deși prima instanță a dispus achitarea inculpatului, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, nu a făcut o analiză a probatoriului administrat la caz și nu a specificat concret care anume element constitutiv al infracțiunii de delapidare a averii străine, nu se întrunește în acțiunile acestuia. Astfel, la adoptarea sentinței în privința inculpatului, Kononov V., urma a soluționa chestiunile prevăzute la art. 385 alin. (1) Cod de procedură penală, luând în considerație toate mijloacele de probă administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate pe parcursul procesului judiciar.

Instanța de apel a constatat, că în anul 2007, inculpatul, Kononov Valeriu Xxxxx, a investit în SRL "NOURCO", suma de 7.500.000 lei pentru construcția unui bloc locativ pe strada Sarmisegetusa, 53, mun. Chișinău, transmitând acești bani, conform contractelor încheiate, personal directorului societății indicate, adică lui Butuc T., primind de la acesta chitanțele la dispozițiile de încasare a mijloacelor bănești.

Ulterior societatea menționată a intrat în proces de insolabilitate, iar în privința directorului, Butuc T., de către organul de urmărire penală al Comisariatului de Poliție Botanica mun. Chișinău, a fost pornită o cauză penală.

Apoi, Bădărău V., pe parcursul lunii iulie 2011, aflându-se în mun. Chișinău, susținând că are influență asupra administratorului insolabilității împreună cu care prin intermediul instanței de judecată care examinează cauza de insolabilitate a SRL "NOURCO", a pretins de la Kononov V. mijloace bănești în sumă de 50.000 euro, în scopul de a determina pe judecătorul nominalizat să adopte o soluție favorabilă lui Kononov V., promițându-i soluționarea întrebării acestuia privind includerea lui în lista creditorilor SRL "NOURCO" cu suma de 7.500.000 lei, bani investiți anterior de ultimul în construcția unui imobil.

Astfel, în urma discuțiilor întreținute între Kononov V. și Bădărău V., la data de 11 iulie 2011, ultimul i-a cerut transmiterea unei părți din suma extorcată și anume 15.000 euro, echivalentul conform cursului oficial al BNM cu suma de 244.200 lei, în calitate de avans pentru validare în calitate de creditor, pe care el afirma că urmează să o transmită judecătorului Curții de Apel Economice și administratorului insolabilității SRL "NOURCO", asupra căroră acesta pretindea că are influență.

Prin urmare, în cadrul întâlnirilor și discuțiilor întreținute cu Kononov V., Bădărău V. a solicitat primului ca suma de bani să fie plasată într-o casetă metalică bancară în una din băncile comerciale din Chișinău, cu transmiterea lui personal a uneia din cheile de la camera de păstrare a banilor extorcați lăsați la păstrare.

Nedisponând de suma pretinsă de către Bădărău V., la data de 13 iulie 2011, conform deciziei directorului CCCEC privind controlul transmiterii banilor

extorcați, aprobată de către Procurorul Anticorupție, prin procesul verbal de examinare și transmitere a banilor, inculpatul, Kononov V., contra semnătură, a primit sub responsabilitate proprie în gestiune suma de 15.000 euro în bancnotele cu seriile și numerele: X06681924578, X04977605297, X05757679875, X01203997574, X06632834969, X06035767562, X06242335094, X04483889165, XI0450256798, X04699243865, X03408808223, X06758575922, X05654665361, X07245422858, XOO174796391, X0586549893, X02076666698, X09081676757, X05041253315, S00203601868, X06119766551, X07803111395, X07651577189, X07123351088, X08895656081, X05845565648, X06323349053, N24004868205, U09014010305, X07389213491, bani extrași din fondul special al CCCEC care este finanțat din bugetul de stat.

Ulterior, inculpatul a primit instructaj verbal de către angajații CCCEC, ca banii respectivi să îi păstreze și să îi transmită către Bădărău V., doar în condițiile și în coordonare prealabilă cu angajații CCCEC, pentru a avea posibilitatea de a documenta și fixa acțiunile prejudiciabile comise de către Bădărău V.

În continuare, la data de 14 iulie 2011, Bădărău V. sub controlul CCCEC, împreună cu Kononov V., a plasat prima tranșă a banilor pretinși în sumă de 15.000 euro în caseta metalică bancară nr. 940 a filialei nr. 9, "Centru", a Băncii Comerciale „Mobiasbancă - Grupe Societe Generale", de pe bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, nr. 81 "a" din mun. Chișinău, încheind cu administrația acestei bănci un contract cu nr. 4678 din 14 iulie 2011, pentru depunerea de valori la bancă, urmând ca ulterior să primească și restul banilor, în dependență de rezultatele acțiunilor lui Bădărău V.

După aceasta, pe parcursul anilor 2011 -2012, Bădărău V., urmărind realizarea intențiilor sale infracționale până la capăt, din nou l-a contactat pe Kononov V. numindu-i noi întâlniri pe teritoriul mun. Chișinău, în cadrul cărora a cerut majorarea sumei extorcate la 90.000 euro și plasarea în cel mai restrâns termen în safeul bancar indicat a sumei minime de încă 35.000 euro.

Acceptând noile condiții, la data de 12 octombrie 2012, inculpatul, Kononov V., a plasat împreună cu Bădărău V. suma de 30.000 euro echivalentul sumei de 473.376 lei conform cursului oficial al BNM, bani care de fapt aparțineau unei rude de ale lui Kononov V., pe care împreună i-a plasat în aceiași casetă metalică bancară, stabilind condițiile că vor putea retrage banii doar împreună, după care Bădărău V. va exercita traficul de influență promis.

Kononov V., urmărind de fapt realizarea scopului său cupidant privind însușirea banilor statului reprezentat de către CCCEC, necoordonând acțiunile sale cu ofițerii CCCEC, la data de 01 august 2011, 31 octombrie 2012, 05 decembrie 2012, și la data de 28 decembrie 2012, împreună cu Bădărău V. a ridicat banii plasați în caseta metalică menționată supra, bani care de fapt i-au fost încredințați lui Kononov V. pentru a-i transmite și astfel a documenta acțiunile infracționale ale lui Bădărău V., și a utilizat banii respectivi în scopuri personale.

Mai mult, întru tănuirea rezultatelor survenite în urma realizării acțiunilor sale prejudiciabile, în cadrul audierilor suplimentare ale sale în calitate de martor, din 06 iunie 2014, 17 iulie 2014 și 19 decembrie 2014, inculpatul, Kononov V., cunoscând cu certitudine faptul ridicării și cheltuirii mijloacelor financiare ale

CCCEC din caseta metalică specificată mai sus, nu a comunicat despre acest fapt angajaților CNA, sub controlul cărora și-a asumat obligațiunea să acționeze.

Drept urmare a acțiunilor sale infracționale, inculpatul, Kononov V., a însușit ilegal mijloace bănești în sumă de 15.000 euro, ce aparțineau CCCEC, ca organ reprezentativ al statului, ce constituia conform cursului oficial al BNM pentru data de 13 iulie 2011 suma totală de 241.078,5 lei, cauzând astfel bugetului de stat, în temeiul prevederilor art. 126 alin. (1) Cod penal, (în redacția legii penale în vigoare la data comiterii infracțiunii) daune în proporții deosebit de mari.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Kononov Valeriu Xxxxx a comis infracțiunea prevăzută de art. 191 alin. (5) Cod penal, adică, *delapidarea averii străine, și anume însușirea ilegală a bunurilor altei persoane încredințate în administrarea vinovatului, acțiuni săvârșite în proporții deosebit de mari.*

Cu toate că, inculpatul a recunoscut inițial vina ulterior a pledat nevinovat, instanța de apel a stabilit că vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, a fost dovedită prin următoarele probe administrate, cercetate în prima instanță, ulterior verificate în instanța de apel, și anume: declarațiile reprezentantului părții vătămate al CCCEC, Iordanov L.; declarațiile martorilor Bădărău V., Zavtur I., Kononov A., Moraru I. precum și prin materialele cauzei: procesul-verbal de consemnare a infracțiunii depistate din 21 mai 2015 (f.d. 4 v. 1); procesul-verbal de ridicare a mijloacelor financiare în sumă de 15.000 euro din 01 iunie 2015 (f.d. 35-44 v. 1); raportul de expertiză nr. 195 din 10 iunie 2015 (f.d. 49-64 v. 1); procesul-verbal de ridicare a documentelor bancare din 25 iunie 2015 (f.d. 75-105 v. 1); procesul-verbal de percheziție din 22 mai 2015 și procesul-verbal de examinare a documentelor ridicate în cadrul percheziției (f.d. 147-148, 153 v. 1); procesele-verbale de ridicare a documentelor din materialele cauzei penale nr. 2011036468 din 20 iulie 2015 (f.d. 183-193 v. 1); procesul-verbal de examinare a documentelor din 20 iulie 2015 (f.d. 194-195 v. 1); procesul-verbal de ridicare din 20 martie 2013 (f.d. 207-238 v. 1); procesul-verbal de ridicare a copiei recipisei prezentate de către Bădărău V. din 21 august 2015 (f.d. 18-20 v. 2).

În contextul expunerilor celor menționate supra, instanța de apel a reiterat, că în cazul de față și-a găsit confirmare deplină obiectul material al infracțiunii de delapidare a averii străine, în situația în care din probele administrate la caz, se atestă clar și exigent că inculpatul a primit suma de 15.000 euro, pe care din intenție directă a însușit-o, folosind-o în scopuri personale și doar după pornirea în privința sa a unei cauze penale, acesta a restituit suma de bani vizată, instituției CCCEC.

Instanța de apel a reținut, că de fapt prejudiciul material a fost restituit, însă totuși, acest prejudiciu material a fost cauzat la momentul pornirii urmăririi penale, astfel că prin acțiunile sale, inculpatul, Kononov V., pe lângă prejudiciul material cauzat, a acționat contrar atribuțiilor care de fapt i-au fost atribuite în calitate de denunțator, adică a însușit suma de bani și i-a folosit nu în scopul destinat, având intenția și de fapt însușind acești bani, respectiv condiția principală a investigării infracțiunilor de corupție, o constituie nemijlocit prinderea persoanei în flagrant delict și depistarea asupra acestuia a mijloacelor bănești, cu seria și numărul corespunzătoare bancnotelor care au fost transmise denunțatorului. În concluzie,

instanța de apel a constatat, că infracțiunea prevăzută la art. 191 Cod penal este o infracțiune materială, ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune ilegal de bunurile altuia la propria sa dorință.

În consecință instanța de apel a stabilit, că acțiunile inculpatului întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a notat asupra corectitudinii soluției primei instanțe, în partea încadrării acțiunilor inculpatului, pentru comiterea infracțiunii de păstrare fără autorizația corespunzătoare a munițiilor, infracțiune prevăzută de art. 290 alin. (1) Cod penal.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel conducându-se de prevederile art. 6, 7, 61, 75-78 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunilor comise, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, faptul că are studii superioare, este căsătorit, are la întreținere o persoană în etate, este angajat în calitate de director interimar în cadrul "Svil-Agro" SRL, nu dispune de careva titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, nu are grad de invaliditate, anterior a fost condamnat, însă antecedentul penal este stins, prin urmare instanța a reținut, că față de inculpat urmează a fi aplicată sancțiunea penală sub formă de închisoare.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul, Cernomoreț S., în numele inculpatului, prin care solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului, autorul invocă:

- instanța de apel nu a supus examinării și aprecierii proprii probele prezentate, preluând argumentele și concluziile organului de urmărire penală;

- suma de bani care a fost transmisă lui Kononov V., nu au fost transmiși pentru a fi păstrați în celula bancară, dar pentru a fi realizată acțiunile de urmărire penală și investigațiile operative, - *transmiterea sub control a banilor lui Bădărău V.*;

- din declarațiile martorului, Kononov A., se atestă faptul, că inculpatul nu a avut intenția de a însuși ilegal banii în sumă de 15.000 euro, aceștia fiind transmiși primului pentru a fi păstrați, iar la solicitare returnați;

- Kononov V. nu avea calitate de administrator, având o singură sarcină de a transmite lui Bădărău V. banii în sumă de 15.000 euro, în cadrul cauzei penale nr. 2011036468, asemenea atribuții nu au fost documentate, iar martorii acuzării și procurorii se referă la o careva "înțelegere verbală";

- fapta lui Kononov V. nu conține elementele componentei de infracțiune prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând de a-l respinge, deoarece recurentul își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, astfel motivele de reapreciere a probelor nu se conțin în temeiurile prevăzute de alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală. Mai mult, criticile formulate de acesta nu sunt motivate sub aspectul casării

hotărârii recurate, ca fiind ilegală sau reaprecierea probelor în modul propus de către autor nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, stipulează că instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală.

Din cuprinsul recursului declarat de către avocat se reține, că aceasta invocă ca temeiuri de drept pct. 6), 8) și 12) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume, că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru repararea erorilor de drept comise de instanțele de fond și apel în cazurile când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; nu au fost întrunite elementele infracțiunii; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

În esență, recurentul critică hotărârea adoptată de instanțele de apel din motiv că aceasta nu au dat o apreciere corespunzătoare probelor cercetate, astfel în opinia autorului acestea nu demonstrează vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, totodată partea apărării nu a contestat hotărârile instanțelor de fond ce ține de condamnarea inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal.

În continuare, instanța de recurs ținând cont de cele menționate supra și de motivele recursului înaintat se va expune doar în limitele pretențiilor invocate de către partea apărării.

Prin urmare, verificând alegațiile recurentului, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal conchide, că acestea sunt vădit neîntemeiate, iar instanța de apel întemeiat a casat parțial sentința atacată, a respectând prevederile legale, a adoptat o soluție corectă. Totodată, instanța de recurs apreciază, că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care această instanță le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

În același context, Colegiul penal menționează, că deși art. 6 § 1 al Convenției obligă instanțele judecătorești să-și motiveze hotărârile, însă Curtea a specificat că acest lucru nu impune un răspuns detaliat la fiecare argument invocat de parte (*Van de Hurk v. the Netherlands*). Modul în care se aplică obligația de a motiva hotărârile judecătorești poate varia în funcție de natura acestora și trebuie apreciat în lumina circumstanțelor cauzei (*Hiro Balani v. Spain*).

Așadar, Colegiul penal, analizând textul deciziei recurate constată că, instanța de apel în hotărârea sa, a analizat și verificat cumulul de probe prin prisma art. 101

Cod de procedură penală, întemeiat stabilind situația de fapt, împrejurările și încadrarea juridică a infracțiunii comise de către inculpat, nefiind încălcate prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, iar hotărârea adoptată cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția. Deși, instanța de apel nu s-a pronunțat minuțios asupra fiecărui motiv invocat în apel, temeiul de casare prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu este incident în prezenta cauză, iar cu privire la alegațiile recurentului invocate, precum că instanța de apel nu și-a motivat corespunzător soluția de condamnare adoptată în privința lui Kononov V. preluând concluziile din rechizitoriu, instanța de recurs remarcă considerentele rezultate din jurisprudența constantă a Curții Europene, potrivit cărora motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, ce nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale. Deci, investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești examinând suplimentar probele prezentate, audiind martorii a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal.

Cât privește motivele invocate în apel referitoare la faptul, că inculpatul nu a fost investit cu careva calități procesuale (*administrator*) de către CCCEC, prin urmare lipsa vinovăției acestuia, precum și argumentele invocate în acest sens, Colegiul penal se va expune asupra acestora la sinteza incidenței temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de recurs reține că, recurentul invocă în prezenta speță concomitent temeiurile pentru recurs prevăzute la pct. 8) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală. Însă, din conținutul recursului declarat Colegiul atestă, că în opinia părții apărării, inculpatul nu este subiectul infracțiunii imputate, deoarece acesta nu a fost investit cu careva calități procesuale (*administrator*) de către CCCEC, considerând astfel că în prezenta speță vina lui Kononov V. nu a fost dovedită. Deci, în atare împrejurări, instanța de recurs consideră, că de fapt autorul recursului declarat, invocă temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, prin prisma neîntrunirii elementelor infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal în acțiunile inculpatului, solicitând în cele din urmă achitarea ultimului. Respectiv, este alogică invocarea concomitentă și a temeiului pentru recurs stipulat la pct. 12) al aceleiași norme, precum că *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, fiindcă în asemenea abordare se subînțelege că totuși inculpatul a săvârșit o careva infracțiune, însă aceasta nu a fost încadrată juridic corect. Totodată, din conținutul recursului nici nu se atestă o argumentare desfășurată a acestui temei pentru recurs.

Pe această linie de considerente, Colegiul penal va examina recursul prin prisma incidenței temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

De remarcat este, că acest temei pentru recurs este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici

mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Potrivit lucrărilor dosarului se constată, că inculpatul a fost învinuit, recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 191 alin. (5) Cod penal și anume –*delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului cu folosirea situației de serviciu, săvârșite în proporții deosebit de mari.*

În cauza supusă judecării Colegiul consideră, că instanța de apel corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, astfel corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului, Kononov V., în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal.

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Din textul recursului, se reține că unul din argumentele de bază este că inculpatul nu a fost investit cu careva calități procesuale (*administrator*) de către CCCEC prin urmare lipsesc semnele subiectului infracțiunii precum și latura obiectivă.

Din studiul hotărârilor judecătorești, în prezenta speță, se constată că instanța apel a audiat pe viu și a indicat amănunțit declarațiile reprezentantului părții vătămate CNA, Iordanov L., a martorilor Bădărău V., Zavtur I., Kononov A., Moraru I., pe care le-a indicat ca un probatoriu al vinovăției inculpatului. Totodată, just au fost respinse argumentele apărării, precum că inculpatul nu a fost investit cu careva calități procesuale (*administrator*) de către CCCEC, or potrivit declarațiilor martorilor, acesta la denunțul său a primit în calitate de martor-denunțator (*în administrare*) suma de 15.000 euro, confirmat prin procesul verbal din data de **13 iulie 2011** (f.d. 87-93 v. 1), unde este menționat expres, că lui Kononov V., i se transmit 30 bancnote cu nominalul de 500 euro, ne marcate cu careva inscripții, iar seria bancnotelor au fost transcrise și introduse în procesul-verbal. Prin urmare, inculpatul a primit indicații verbale de la organul de urmărire penală (fapt firesc) referitor la transmiterea controlată a banilor către Bădărău V., astfel inculpatul cunoștea foarte bine, că anume aceste bancnote (indicate în procesul-verbal) urmează să le transmită, pentru ca ulterior acestea să fie depistați la persoanele implicate în actul de corupție.

În continuare, în urma înțelegerii între Kononov V. și Bădărău V. suma de bani a fost plasată în caseta metalică bancară nr. 940 a filialei nr. 9, "Centru", a Băncii Comerciale „Mobiasbancă - Grupe Societe Generale", de pe bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, nr. 81 "a" din mun. Chișinău, încheind cu administrația acestei bănci un contract cu nr. 4678 din **14 iulie 2011**, acțiuni ce au fost coordonate cu angajații CCCEC. Mai mult, Kononov V. în perioada de timp 2011-2015, comunica periodic cu organul de urmărire penală, primea careva indicații de la CCCEC, ulterior reformată în CNA, și comunica acestora etapa la care se afla operațiunea.

Astfel, intenția de a intra în posesia banilor se manifestă, prin ceea ce la data de **14 februarie 2014**, Kononov V., a reziliat cu banca sus menționată contractul cu nr. 4678 din **14 iulie 2011** și fără a comunica organului de urmărire penală a intrat în posesia banilor, folosindu-i după bunul plac, respectiv argumentele că i-a transmis la păstrare fratelui sunt declarative, deoarece acesta știa că banii erau destinați unei operațiuni ce presupunea deconspirarea unui act de corupție și cunoștea foarte bine, că pentru a solda cu succes această operațiune era nevoie anume de bancnotele transmise lui, sau inculpatul dacă transmitea într-adevăr suma spre păstrare fratelui acesta urma să îi comunice că aceste bancnote urmează a fi păstrate intacte, deoarece au calitate procesuală, ca fiind probe în cazul actului de corupție.

Din studiul hotărârilor judecătorești, în prezenta speță, se constată că, concluziile instanței de apel privind vinovăția inculpatului în cele incriminate, au fost bazate pe cumulul de probe enunțat în **pct. 5** al prezentei decizii. Așa cum reiese în mod evident din lucrările dosarului, instanța de apel a dat deplină eficiență probelor cercetate, evaluându-le în mod unitar și evidențiind aspectele concordante care confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii, ce i-a fost imputată prin rechizitoriu.

După cum rezultă din textul deciziei, instanța de apel a descris conținutul acestor probe în modul în care martorii și reprezentantul părții vătămate au relatat informațiile cunoscute de ei și care întemeiat au permis de a conchide vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal și art. 191 alin. (5) Cod penal, făcând o apreciere obiectivă și corectă a tuturor probelor.

Generalizând cele expuse mai sus, Colegiul penal, apreciază ca juste concluziile instanței de apel, privind constatarea vinovăției inculpatului Kononov V. în săvârșirea infracțiunilor imputate, fiind prezente toate elementele acestor infracțiuni, deduse din cumulul probelor administrate la caz.

Din considerentele expuse, Colegiul penal concluzionează că recursul declarat este neîntemeiat și urmează a fi respins ca vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul, Cernomoreț Sergiu, în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Kononov Valeriu Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 18 aprilie 2018.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie